

DYREKTYWY

DYREKTYWA RADY 2007/74/WE

z dnia 20 grudnia 2007 r.

w sprawie zwolnienia towarów przywożonych przez osoby podróżujące z państw trzecich z podatku od wartości dodanej i akcyzy

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 93,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dyrektywa Rady 69/169/EWG z dnia 28 maja 1969 r. w sprawie harmonizacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do zwolnienia z podatku obrotowego i podatku akcyzowego towarów przywożonych w międzynarodowym ruchu pasażerskim⁽¹⁾ stworzyła wspólnotowy system zwolnień podatkowych. O ile nadal istnieje konieczność utrzymania tego systemu w celu zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu oraz w przypadkach, w których, w związku z warunkami przywozu towarów nie istnieje zwykła konieczność ochrony gospodarki, powinien on nadal mieć zastosowanie wyłącznie do nieposiadającego charakteru handlowego przywozu towarów w bagażu osobistym podróżnych z państw trzecich.

(2) Biorąc jednakże pod uwagę liczbę koniecznych zmian, jak również konieczność dostosowania dyrektywy 69/169/EWG do rozszerzenia i nowych granic zewnętrznych Wspólnoty, oraz restrukturyzacji i uproszczenia niektórych przepisów w celu zapewnienia przejrzystości, uzasadnione jest uchylenie dyrektywy 69/169/EWG i zastąpienie jej nową dyrektywą.

(3) Ograniczenia ilościowe i progi pieniężne odnoszące się do zwolnień powinny odpowiadać bieżącym potrzebom państw członkowskich.

(4) Próg pieniężny powinien uwzględniać zmianę rzeczywistej wartości pieniądza od ostatniego wzrostu w 1994 r., a także odzwierciedlać zniesienie ograniczeń ilościowych w odniesieniu do towarów podlegających akcyzie w niektórych państwach członkowskich, które obecnie będą się mieścić w ramach ogólnego progu ustalonego dla VAT.

(5) Łatwość dokonywania zakupów zagranicą może przysporzyć problemów państwom członkowskim posiadającym wspólne granice lądowe z państwami trzecimi, w których poziom cen jest znacząco niższy. Uzasadnione jest w związku z tym przyjęcie niższego progu pieniężnego w odniesieniu do podróży odbywanych w inny sposób niż drogą lotniczą lub morską.

(6) Z doświadczeń Komisji wynika, że ilości wyrobów tytoniowych i napojów alkoholowych okazały się, ogólnie rzecz biorąc, odpowiednie, i należy je zatem utrzymać.

(7) Ograniczenia ilościowe dotyczące zwolnienia towarów z akcyzy powinny odzwierciedlać obecny system opodatkowania takich towarów w państwach członkowskich. Właściwe jest zatem wprowadzenie ograniczenia dotyczącego piwa, natomiast ograniczenia dotyczące perfum, kawy i herbaty powinny zostać zniesione.

(8) Właściwe jest umożliwienie państwom członkowskim ustanowienia niższych wartości progu pieniężnego dla dzieci i wyłączenia osób nieletnich ze zwolnień dotyczących wyrobów tytoniowych i napojów alkoholowych w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony zdrowia.

(9) W związku z potrzebą wspierania wysokiego poziomu ochrony zdrowia obywateli Wspólnoty, właściwe jest umożliwienie państwom członkowskim stosowania obniżonych ograniczeń ilościowych dotyczących wyrobów tytoniowych objętych zwolnieniem.

⁽¹⁾ Dz.U. L 133 z 4.6.1969, str. 6. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2005/93/WE (Dz.U. L 346 z 29.12.2005, str. 16).

- (10) W celu uwzględnienia szczególnej sytuacji niektórych osób w związku z ich miejscem zamieszkania lub miejscem pracy, państwa członkowskie powinny mieć również możliwość ograniczenia zwolnień w przypadku pracowników przygranicznych, osób mieszkających w pobliżu granic Wspólnoty oraz załóg środków transportu wykorzystywanych w międzynarodowym ruchu pasażerskim.
- (11) Należy przypomnieć, że Austria posiada wspólną granicę lądową z Samnauntal, szwajcarską enklawą, w której obowiązuje szczególny system podatkowy, co powoduje znacznie niższe opodatkowanie niż to, które obowiązuje na mocy przepisów stosowanych w pozostałej części Szwajcarii, także w kantonie Graubünden, którego Samnauntal jest częścią. Z uwagi na tę specyficzną sytuację, która spowodowała, że Austria stosuje niższe ograniczenia ilościowe dla wyrobów tytoniowych wobec wspomnianej enklawy zgodnie z art. 5 ust. 8 dyrektywy 69/169/EWG, należy zezwolić temu państwu członkowskiemu na stosowanie niższego ograniczenia przewidzianego dla wyrobów tytoniowych w niniejszej dyrektywie wyłącznie w odniesieniu do Samnauntal.
- (12) W przypadku państw członkowskich, które nie wprowadziły euro, należy stworzyć mechanizm umożliwiający przeliczanie kwot wyrażonych w walutach narodowych na euro i w ten sposób zapewnić równe traktowanie w państwach członkowskich.
- (13) Kwota, w odniesieniu do której państwa członkowskie nie mają obowiązku nakładania podatku w przywozie towarów, powinna zostać podwyższona w celu uwzględnienia bieżącej wartości pieniądza,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT I DEFINICJE

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa ustanawia reguły dotyczące zwolnienia z podatku od wartości dodanej (VAT) oraz z akcyzy towarów przywożonych w bagażu osobistym osób podróżujących z państwa trzeciego lub terytorium, na którym nie mają zastosowania wspólnotowe przepisy dotyczące VAT, lub akcyzy albo obu tych podatków, określone w art. 3.

Artykuł 2

Jeżeli podróż obejmuje tranzyt przez terytorium państwa trzeciego lub rozpoczyna się na jednym z terytoriów, o których mowa w art. 1, niniejsza dyrektywa ma zastosowanie, jeżeli podróżny nie jest w stanie wykazać, że towary przewożone w jego bagażu osobistym zostały nabyte na ogólnych zasadach opodatkowania na rynku krajowym państwa członkowskiego i nie dotyczą ich zwrot VAT ani akcyzy.

Artykuł 3

Na użytek niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- 1) „państwo trzecie” oznacza każde państwo niebędące państwem członkowskim Unii Europejskiej.

Biorąc pod uwagę Umowę podatkową między Francją a Księstwem Monako z dnia 18 maja 1963 r. i Umowę o przyjaźni i stosunkach dobrosąsiedzkich między Włochami a Republiką San Marino z dnia 31 marca 1939 r., Monako nie jest uznawane za państwo trzecie a San Marino nie jest uznawane za państwo trzecie w odniesieniu do akcyzy;

- 2) „terytorium, na którym nie mają zastosowania wspólnotowe przepisy dotyczące VAT lub akcyzy albo obu tych podatków” oznacza każde terytorium, inne niż terytorium państwa trzeciego, na którym nie ma zastosowania dyrektywa 2006/112/WE⁽¹⁾ albo dyrektywa 92/12/EWG albo obie te dyrektywy.

Biorąc pod uwagę Umowę między Rządami Zjednoczonego Królestwa i wyspy Man w sprawie cel i akcyzy oraz związanych z tym kwestii z dnia 15 października 1979 r., wyspa Man nie jest uznawana za terytorium, na którym nie mają zastosowania wspólnotowe przepisy dotyczące VAT lub akcyzy albo obu tych podatków;

- 3) „podróźni w transporcie lotniczym” i „podróźni w transporcie morskim” oznaczają wszystkich pasażerów podróżujących drogą powietrzną lub morską z wyłączeniem prywatnych lotów o charakterze rekreacyjnym lub prywatnych rejsów morskich o charakterze rekreacyjnym;

- 4) „prywatne loty o charakterze rekreacyjnym” i „prywatne rejsy morskie o charakterze rekreacyjnym” oznaczają użycie statku powietrznego lub pełnomorskiej jednostki pływającej przez jego właściciela lub inną osobę fizyczną lub prawną korzystającą z niego na zasadzie najmu lub w jakikolwiek inny sposób, w celach innych niż zarobkowe, w szczególności nie w celu przewozu pasażerów lub towarów lub świadczenia usług za wynagrodzeniem lub wykonywania zadań organów publicznych;

- 5) „strefa przygraniczna” oznacza strefę o szerokości nieprzekraczającej 15 kilometrów w linii prostej od granicy państwa członkowskiego i która obejmuje lokalne jednostki administracyjne, których część terytorium jest położona w obrębie tej strefy; państwa członkowskie mogą przewidzieć wyjątki w tym zakresie;

- 6) „pracownik przygraniczny” oznacza każdą osobę, której normalna działalność zawodowa wymaga przekraczania granicy w jej dniach pracy.

Przelot bez lądowania nie jest uważany za tranzyt.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 2006/138/WE (Dz.U. L 384 z 29.12.2006, str. 92).

ROZDZIAŁ II
ZWOLNIENIA

SEKCJA 1

Przepisy wspólne

Artykuł 4

Państwa członkowskie zwalniają, przy zastosowaniu progów pieniężnych lub ograniczeń ilościowych, towary przywożone w bagażu osobistym podróżnych z VAT i akcyzy, pod warunkiem że przywóz taki nie ma charakteru handlowego.

Artykuł 5

Do celów stosowania zwolnień za bagaż osobisty uważa się całość bagażu, który podróżny może przedstawić organom celnym w momencie przybycia, jak również bagaż przedstawiany w późniejszym terminie tym samym organom, pod warunkiem posiadania dowodu, że bagaż został zarejestrowany jako bagaż towarzyszący przez przedsiębiorstwo odpowiedzialne za jego przewóz w momencie rozpoczęcia podróży. Paliwa innego niż paliwo, o którym mowa w art. 11, nie uznaje się za bagaż osobisty.

Artykuł 6

Do celów stosowania zwolnień za przywóz, który nie ma charakteru handlowego, uważa się przywóz, który spełnia następujące warunki:

- a) odbywa się okazjonalnie;
- b) obejmuje wyłącznie towary na własny użytek podróżnych lub ich rodzin lub towary przeznaczone na prezenty.

Charakter lub ilość tych towarów nie może wskazywać na przywóz w celach handlowych.

SEKCJA 2

Progi pieniężne

Artykuł 7

1. Państwa członkowskie zwalniają z VAT i akcyzy przywóz towarów innych niż towary, o których mowa w przepisach sekcji 3, których łączna wartość nie przekracza 300 EUR na osobę.

W przypadku podróżnych w transporcie lotniczym i podróżnych w transporcie morskim próg pieniężny określony w akapicie pierwszym wynosi 430 EUR.

2. Państwa członkowskie mogą obniżyć próg pieniężny dla podróżnych poniżej piętnastego roku życia, bez względu na

wykorzystywany przez nich środek transportu. Próg pieniężny nie może być jednak niższy niż 150 EUR.

3. Do celów stosowania progów pieniężnych nie można dzielić wartości jednego przedmiotu.

4. Do celów stosowania zwolnień, o których mowa w ust. 1 i 2, nie uwzględnia się wartości bagażu osobistego podróżnego, który jest przywożony czasowo lub przywożony ponownie po jego czasowym wywozie, ani wartości produktów leczniczych niezbędnych do osobistych potrzeb podróżnego.

SEKCJA 3

Ograniczenia ilościowe

Artykuł 8

1. Państwa członkowskie zwalniają z VAT i akcyzy przywóz następujących rodzajów wyrobów tytoniowych przy zastosowaniu określonych wyższych lub niższych ograniczeń ilościowych:

- a) 200 papierosów lub 40 papierosów;
- b) 100 cygaretek lub 20 cygaretek;
- c) 50 cygar lub 10 cygar;
- d) 250 g tytoniu do palenia lub 50 g tytoniu do palenia.

Każda ilość wyszczególniona w lit. a)–d) stanowi, do celów ust. 4, 100 % łącznego zwolnienia w odniesieniu do wyrobów tytoniowych.

Cygaretki to cygara o maksymalnej wadze jednostkowej 3 gramów.

2. Państwa członkowskie mogą wprowadzić rozróżnienie między podróżnymi w transporcie lotniczym a innymi podróżnymi przez zastosowanie niższych ograniczeń ilościowych określonych w ust. 1 wyłącznie do podróżnych innych niż podróżni w transporcie lotniczym.

3. W drodze odstępstwa od ust. 1 i 2 Austria może, tak długo jak system podatkowy w szwajcarskiej enklawie Samnauntal różni się będzie od systemu obowiązującego w pozostałej części kantonu Graubünden, ograniczać stosowanie niższego ograniczenia ilościowego dla wyrobów tytoniowych przywożonych na terytorium tego państwa członkowskiego przez podróżnych, którzy wjeżdżają na jego terytorium bezpośrednio ze szwajcarskiej enklawy Samnauntal.

4. W przypadku każdego podróżnego zwolnienie można stosować do dowolnego połączenia wyrobów tytoniowych, pod warunkiem że suma wartości procentowych wykorzystanych z poszczególnych zwolnień nie przekracza 100 %.

Artykuł 9

1. Państwa członkowskie zwalniają z VAT i akcyzy alkohol i napoje alkoholowe inne niż wino niemusujące i piwo, z zastrzeżeniem następujących ograniczeń ilościowych:

- a) łącznie 1 litr alkoholu i napojów alkoholowych o zawartości czystego alkoholu powyżej 22 % obj. lub nieskażonego alkoholu etylowego o mocy 80 % obj. i powyżej;
- b) łącznie 2 litry alkoholu i napojów alkoholowych o zawartości czystego alkoholu nieprzekraczającej 22 % obj.

Każda ilość wyszczególniona w lit. a) i b) stanowi, do celów ust. 2, 100 % łącznego zwolnienia dla alkoholu i napojów alkoholowych.

2. W przypadku każdego podróżnego zwolnienie można stosować do dowolnego połączenia różnych rodzajów alkoholu i napojów alkoholowych, o których mowa w ust. 1, pod warunkiem że suma wartości procentowych wykorzystanych z poszczególnych zwolnień nie przekracza 100 %.

3. Państwa członkowskie zwalniają z VAT i akcyzy łącznie 4 litry wina niemusującego i 16 litrów piwa.

Artykuł 10

Zwolnienia na mocy art. 8 lub 9 nie mają zastosowania w przypadku podróżnych poniżej 17. roku życia.

Artykuł 11

Państwa członkowskie zwalniają z VAT i akcyzy, w przypadku dowolnego pojazdu silnikowego, paliwo znajdujące się w standardowym zbiorniku paliwa oraz ilość paliwa nieprzekraczającą 10 litrów w przenośnym kanistrze.

Artykuł 12

Wartość towarów, o których mowa w art. 8, 9 lub 11, nie jest uwzględniana do celów stosowania zwolnienia przewidzianego w art. 7 ust. 1.

ROZDZIAŁ III**PRZYPADKI SZCZEGÓLNE****Artykuł 13**

1. Państwa członkowskie mogą obniżyć progi pieniężne lub ograniczenia ilościowe, lub obie te wartości, w przypadku podróżnych należących do następujących kategorii:

- a) osoby zamieszkałe w strefie przygranicznej;
- b) pracownicy przygraniczni;
- c) załogi środków transportu wykorzystywanych w podróży z państwa trzeciego lub z terytorium, na którym nie mają

zastosowania wspólnotowe przepisy dotyczące VAT lub akcyzy albo obu tych podatków.

2. Ustęp 1 nie ma zastosowania w przypadku, gdy podróżny należący do jednej z wymienionych w nim kategorii przedstawi dowód, że udaje się poza strefę przygraniczną państwa członkowskiego lub nie wraca ze strefy przygranicznej sąsiedniego państwa trzeciego.

Ustęp 1 ma jednak zastosowanie w przypadku, gdy pracownicy przygraniczni lub załoga środka transportu w międzynarodowym ruchu pasażerskim przywożą towary w ramach wykonywania swojej pracy.

ROZDZIAŁ IV**PRZEPISY OGÓLNE I KOŃCOWE****Artykuł 14**

Państwa członkowskie mogą nie nakładać VAT lub akcyzy na przywóz towarów przez podróżnych, jeżeli kwota podatku, który miałby zostać nałożony, wynosi 10 EUR lub mniej.

Artykuł 15

1. Równowartość euro w walucie krajowej stosowaną do celów wykonania niniejszej dyrektywy ustala się raz w roku. Stosuje się kursy obowiązujące w pierwszym dniu roboczym października. Są one publikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i mają zastosowanie od 1 stycznia następnego roku.

2. Państwa członkowskie mogą zaokrąglić kwoty w walucie krajowej wynikające z przeliczenia kwot w euro przewidzianych w art. 7, pod warunkiem że takie zaokrąglenie nie przekracza 5 EUR.

3. Państwa członkowskie mogą utrzymać progi pieniężne obowiązujące w chwili rocznego dostosowania przewidzianego w ust. 1, jeżeli przed zaokrągleniem, o którym mowa w ust. 2, przeliczenie odpowiednich kwot wyrażonych w euro skutkowałoby zmianą mniejszą niż 5 % wartości zwolnienia wyrażonego w walucie krajowej lub obniżeniem tego zwolnienia.

Artykuł 16

Co cztery lata, a po raz pierwszy w roku 2012, Komisja przekazuje Radzie sprawozdanie dotyczące wprowadzania w życie niniejszej dyrektywy, do którego dołącza, w stosownych przypadkach, wniosek dotyczący zmiany.

Artykuł 17

W art. 5 ust. 9 dyrektywy 69/169/EWG datę „31 grudnia 2007 r.” zastępuje się datą „30 listopada 2008 r.”.

Artykuł 18

Niniejszym uchyla się dyrektywę 69/169/EWG i zastępuje niniejszą dyrektywą ze skutkiem od dnia 1 grudnia 2008 r.

Odesłania do uchylonej dyrektywy uznaje się za odesłania do niniejszej dyrektywy i odczytuje się je zgodnie z tabelą korelacji zamieszczoną w załączniku.

Artykuł 19

1. Państwa członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 1–15 niniejszej dyrektywy ze skutkiem od dnia 1 grudnia 2008 r. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty głównych przepisów krajowych, przyjmowanych przez państwa członkowskie w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 20

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą dyrektywę stosuje się ze skutkiem od dnia 1 grudnia 2008 r.

Artykuł 17 stosuje się ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2008 r.

Artykuł 21

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2007 r.

W imieniu Rady
F. NUNES CORREIA
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

TABELA KORELACJI

Dyrektywa 69/169/EWG	Niniejsza dyrektywa
Artykuł 1 ust. 1	Artykuł 7 ust. 1
Artykuł 1 ust. 2	Artykuł 7 ust. 2
Artykuł 1 ust. 3	Artykuł 7 ust. 3
Artykuł 2	—
Artykuł 3 pkt 1	Artykuł 7 ust. 4
Artykuł 3 pkt 2	Artykuł 6
Artykuł 3 pkt 3 akapit pierwszy	Artykuł 5
Artykuł 3 pkt 3 akapit drugi	Artykuły 5 i 11
Artykuł 4 ust. 1 zdanie wprowadzające	Artykuł 8 ust. 1 zdanie wprowadzające, art. 9 ust. 1 zdanie wprowadzające
Artykuł 4 ust. 1 kolumna druga	—
Artykuł 4 ust. 1 lit. a) kolumna pierwsza	Artykuł 8 ust. 1
Artykuł 4 ust. 1 lit. b) kolumna pierwsza	Artykuł 9 ust. 1
Artykuł 4 lit. c), d) i e) kolumna pierwsza	—
Artykuł 4 ust. 2 akapit pierwszy	Artykuł 10
Artykuł 4 ust. 2 akapit drugi	—
Artykuł 4 ust. 3	Artykuł 12
Artykuł 4 ust. 4	Artykuł 2
Artykuł 4 ust. 5	—
Artykuł 5 ust. 1	—
Artykuł 5 ust. 2	Artykuł 13 ust. 1
Artykuł 5 ust. 3	—
Artykuł 5 ust. 4	Artykuł 13 ust. 2
Artykuł 5 ust. 5	—
Artykuł 5 ust. 6 zdanie wprowadzające tiret pierwsze	Artykuł 3 ust. 5
Artykuł 5 ust. 6 zdanie wprowadzające tiret drugie	Artykuł 3 ust. 6
Artykuł 5 ust. 7	—
Artykuł 5 ust. 8	—
Artykuł 5 ust. 9	—
Artykuł 7 ust. 1	—

Dyrektywa 69/169/EWG	Niniejsza dyrektywa
Artykuł 7 ust. 2	Artykuł 15 ust. 1
Artykuł 7 ust. 3	Artykuł 15 ust. 2
Artykuł 7 ust. 4	Artykuł 15 ust. 3
Artykuł 7 ust. 5	—
Artykuł 7a ust. 1	—
Artykuł 7a ust. 2	Artykuł 14
Artykuł 7b	—
Artykuł 7c	—
Artykuł 7d	—
Artykuł 8 ust. 1	Artykuł 19 ust. 1 akapit pierwszy
Artykuł 8 ust. 2 akapit pierwszy	Artykuł 19 ust. 1 akapit pierwszy
art. 8 ust. 2 akapit drugi	—
Artykuł 9	Artykuł 21